

Jakub Zoul, Macro Evolution/Handyhardware, Dublin, Irsko

Poslední rok mého studia na VOŠ a SPŠE Plzeň byl tak trochu jiný. Dostal jsem v rámci projektu Erasmus+ příležitost vycestovat na 3 měsíce do Irska, konkrétně do Dublinu. Získaný grant pokryl letenky, ubytování, stravu a MHD. Byla to úžasná zkušenost. Poznal jsem novou zemi, seznámil jsem se s mnoha skvělými lidmi, získal cenné zkušenosti a také jsem hodně cestoval. Největším přínosem bylo pro mě zdokonalení angličtiny, především v porozumění a konverzaci a dozvěděl jsem se mnoho zajímavostí o historii a současném životě v Irsku.

Pracoval jsem v Macro Evolution - autorizovaný servis pro Lenovo, Acer, Asus a Toshiba. Hlavní pracovní náplní byla diagnostika, oprava a výměna komponentů laptopů, tabletů a stolních počítačů. Postupně jsem se propracoval od jednoduché výměny HDD až po komplexní opravy zařízení a výměnu veškerých komponentů jako jsou

paměti, klávesnice, kamery, složité výměny displejů a další. Za každé opravené zařízení jsem byl zodpovědný. Poté jsem ho řádně zabalil a odeslal zákazníkovi. Moji kolegové a nadřízení byli velice milí, vtipní a ochotní mi s čímkoliv poradit. Panovala zde velmi přátelská, až rodinná atmosféra.

Ubytován jsem byl u velmi sympatické rodiny na předměstí Dublinu v celkem klidné lokalitě. Paul a Ann byli neuvěřitelně milí a ochotní. Jejich živobytí se mohlo zdát skromnější než na české poměry, ale v podstatě mi nic nechybělo. Bylo třeba si zvyknout na místní stravu, neboť nejvyšší kulinářské umění k snídani byl opečený toast s marmeládou. Každý den. Ale snažili se nám to zpestřit, takže jednou byla marmeláda jahodová, jindy malinová 😊 Každý den jsme po večeři konverzovali na nejrůznější témata a pociťoval jsem postupné zlepšení mé angličtiny.

Jelikož doprava v Dublinu není příliš optimalizovaná, velice brzy jsem se rozhodl pro koupi kola – skládačky. Je lehká, skladná a mohl jsem s ní případně i do MHD. Dojížděním na kole jsem denně ušetřil více než hodinu času a zachoval si duševní i fyzické zdraví. Kolo se

ukázalo jako nejrychlejší dopravní prostředek v Dublinu. Nebyl jsem limitován časem ani místem, a tak

jsem si mohl zajet úplně kamkoliv. Prodejny jízdnicích kol jsou téměř na každém rohu, takže ani případný servis nebyl problém. Jízda na opačné straně silnice byl zážitek sám o sobě, ale po prvním týdnu bez nehody jsem tomu přišel na kloub.

Po dvou měsících ovšem došlo k personálním změnám ve firmě a nemohl jsem zde dále pracovat. K tomu všemu se ještě objevila nepříznivá situace v hostitelské rodině, kde řešili rodinné problémy. A tak jsem během týdne změnil zaměstnavatele i rodinu. Se vším mi pomohla Kristina ze SWAN institute, která mě měla po celou dobu stáže na starost a tak vše proběhlo hladce. V podstatě jsem si se vším polepšil.

Ubytování bylo luxusnější, strava mnohem chutnější a pestřejší – nevařili typickou irskou kuchyni. Byl jsem i mnohem blíže zaměstnání. Dojíždění mi najednou trvalo pouze 8 minut na kole. V nové rodině jsme si povídali ještě více, protože zde byli 3 velice zvědavé děti, a tak se stále na něco vyptávali. Bylo to super.

V nové firmě jsem se naučil, jak funguje e-shop v praxi. Je to malá firma o 10-ti zaměstnancích, která se zabývá prodejem náradí, nástrojů a vybavení pro řemeslníky. Zpracovával jsem objednávky v systému, přijímal jsem zboží, třídil jsem a balil zásilky, obsluhoval jsem zákazníky a vydával jim objednávky. Ve firmě je kromě kanceláří i malý mezisklad a malá prodejní plocha. Kolegové byli velice sympatičtí a přátelští. Vždycky jsem od nich dostal skvělé rady a tipy na cestování.

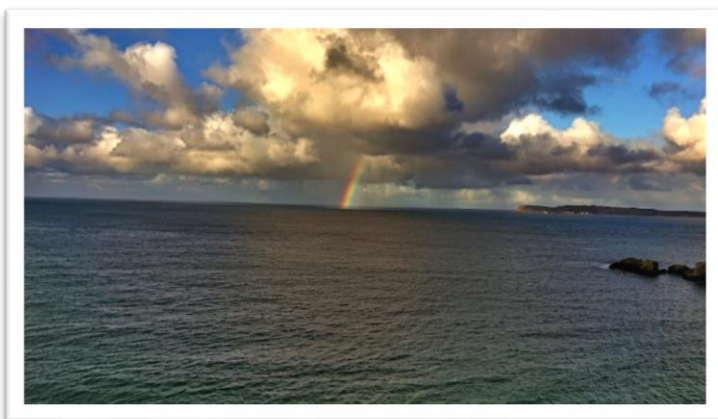
Jelikož moje stáž končila 14. prosince, tak jsem měl možnost zažít kromě oslavy Halloweenu také pravé irské Vánoce v plném proudu jak v rodině, tak i ve městě. Pro místní jsou Vánoce největším a nejvýznamnějším svátkem v roce, podle toho to taky vypadalo. Vánoce zde prožívají mnohem více než u nás. Důkazem byly ohromné až kýčovité výzdoby, osvětlení a všudypřítomné nákupní šílenství. To jsem si nemohl nechat ujít, a tak jsem veškeré vánoční dárky originálně vyřešil v Dublinu, takže jsem po návratu do ČR měl klid.

Ve volném čase jsem hodně cestoval. Projezdil jsem Dublin křížem krážem na kole. Byl jsem například v Belfastu v Severním Irsku. Muzeum Titanicu byla povinnost navštívit - strávil jsem zde celý den. Je to obrovská interaktivní výstava, kterou opravdu stojí za to vidět a zažít. Pak jsem cestoval po stopách Game of Thrones, neboť snad každé místo bylo nějak spojeno s legendárním seriálem. Takže jsem byl

na Železných ostrovech, v Bravosu nebo na Dračím kameni. Průvodce byl jeden z herců, který se objevil v několika epizodách, takže jsem se dozvěděl mnoho zajímavých, zákulisních informací. Projel jsem téměř celé severní pobřeží. Obdivoval jsem zde krásy divoké přírody a užíval si dech beroucí výhledy z útesů na moře. Za zmínku

stojí také Wicklow mountains nebo největší městský park v Evropě – Phoenix park. Další povinnou zastávkou byl Guinness storehouse, kde jsem se dozvěděl tajemství výroby slavného stoutu a naučil se, jak si správně načepovat a vychutnat pintu Guinness. Pro mě, jako rodilého Plzeňáka to byla nová zvláštní zkušenost, ovšem po třech měsících jsem tomu přišel na chuť.

Celkově moji stáž hodnotím jako naprosto skvělou zkušenost, která mě obohatila o nové přátele, zážitky a zkušenosti v osobní, pracovní, komunikační i cestovatelské oblasti. Jediný mínus, který shledávám je, že stáž trvala pouze tři měsíce. Dovedl bych si představit zde strávit klidně i půl roku.

Za to všechno bych chtěl nejvíce poděkovat pí. Málkové, díky které jsem získal grant a mohl jsem tohle všechno zažít. V mnoha případech mi pomohla a poradila. Děkuji 😊